

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

23 ਮਾਰਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਰਸ਼ਾਦਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਹਮਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਮਤਿ ਮੁਸਲਿਮਾ ਦੇ ਲਈ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਤਹਰੀਕ

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਹ ਅਹਮਦ ਖਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 21 ਮਾਰਚ 2025 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਪਰਸੋਂ 23 ਮਾਰਚ ਹੈ। ਜਮਾਤ ਅਹਮਦਿੱਯਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਿੱਚ 23 ਮਾਰਚ ਦਾ ਦਿਨ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 23 ਮਾਰਚ 1889 ਈ: ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਬੈਅਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜਮਾਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦਾ ਆਉਣਾ ਐਨ ਅੱਲਾਹਰ ਤਆਲਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈਆਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਕਸ਼ਤੀ ਡਾਂਵਾਂ ਡੇਲ ਹੀ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਕ਼ਾਬਿਲਿ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਭਾਂਵੇਂ ਕਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਲਕ ਤੇਲ ਦੀ ਚੌਲਤ ਨਾਲ ਮਾਲਾਮਾਲ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਬੈਅਤ ਲਈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਤੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦਾ ਦਿਲ ਖੂਨ ਦੇ ਰੰਜੂ ਰੋਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਲਾਮ 'ਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਾਈਅਤ ਵੱਲੋਂ ਤਾਬੜ ਤੋੜ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਧਰਮ ਗਿਆਨੀ ਡਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਲੱਖਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸਾਈਅਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਸੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਗ਼ੁਲਾਮ ਅਹਮਦ ਕ਼ਾਦੀਆਨੀ ਹੀ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਜਰਿਉੱਲਾਹ" ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ। ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਾਨੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਨਾਪਾਕ ਹਮਲੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਬੈਅਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਇਸ ਦਰਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਲਿਖੀ ਜਿਹੜੀ "ਬਰਾਹੀਨਿ ਅਹਮਦਿੱਯਾ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੇ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਿਤਾਬ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਨਬੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਅਟੱਲ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚੈਲੰਜ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਜਾਂ ਚੌਥਾ ਜਾਂ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਇਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ। ਧਰਮ

ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਬੜੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬੈਅਤ ਲੈ ਲਵੋ। ਪਰ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜਦ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੈਅਤ ਲਈ। ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 1888 ਈਫ਼: ਵਿੱਚ “ਤਬਲੀਗ਼” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ਼ ਬੈਅਤ ਦੇ ਲਈ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦ ਤੂੰ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ‘ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਕਾਸ਼ਬਾਣੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸ਼ਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਤੇ ਬੈਅਤ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਬੈਅਤ ਕਰਨਗੇ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਫਿਰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਦਿਖਾਏ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕਸੂਫ਼ ਅਤੇ ਖ਼ਸੂਫ਼ ਦਾ ਆਸਮਾਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਰਦੀ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕਾਂ ‘ਤੇ ਲੱਗਣਾ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ 1894 ਈਫ਼: ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ 1895 ਈਫ਼: ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਮਜ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਦ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਗਦਾ ਰਹੇ। ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਤੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੱਗਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ੁਰਕਾਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੱਝ ਅਹਿਮਦੀ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ 1889 ਈਫ਼: ਨੂੰ “ਤਕਮੀਲਿ ਤਬਲੀਗ਼” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ਼ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੈਅਤ ਦੀਆਂ ਦਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਿਆਨ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ‘ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ‘ਤੇ ਬੈਅਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ‘ਤੇ ਅਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਬੈਅਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਨ, ਮਾਲ, ਵਕਤ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ, ਦੀਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨਾਲ਼ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਹਾਲ ਜਿਹੜਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸ੍ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ੍-ਸਲਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚੰਭੇ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਰਬੀ ਨਬੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ (ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ) ਹੈ ਇਹ ਕਿਸ ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਨਬੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਉਚੇਰੇ ਮਰਤਬੇ ਦੀ ਇੰਤਿਹਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੱਕ ਪਛਾਨਣ ਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਹ ਤੌਰੀਦ ਜਿਹੜੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਗਵਾਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਉਹੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ਼ ਇੰਤਿਹਾਈ ਦਰਜੇ ‘ਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੰਤਿਹਾਈ ਦਰਜੇ ‘ਤੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਪਿਘਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਖੁਦਾ ਨੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਰਾਜ਼ ਦਾ ਜਾਨਣਹਾਰ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਖ਼ਰੀ ਲੋਕਾਂ ‘ਤੇ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਰਾਦਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਇੱਕ ਫ਼ੈਜ਼ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਖ਼ਸ ਜਿਹੜਾ ਬਗ਼ੈਰ ਉਸਦੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਇਸ਼ਕਿ ਰਸੂਲ

ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ-ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਅੱਜ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਪੁਰਦ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ-ਸਲਾਮ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਆਪ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ-ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਨਾਲ ਸਹਾਬਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ। ਬਸ ਜਦ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਮਿਲ ਰਹਿਨੁਮਾ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਸੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸੱਚੀ ਇਲਾਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸੋ ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ। ਸੋ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਲਫ਼ਤ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਜਿਹੜੀ ਉਲਫ਼ਤ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਹਰਗਿਜ਼ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਗੜ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋ? ਸਹਾਬਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ, ਮਾਲ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਯਾਨੀ ਜੰਗਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਿਹੜੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਥੋੜਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨ, ਮਾਲ, ਵਕਤ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਭਰੇ ਇਰਸ਼ਾਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਪੜ੍ਹੋ ਪਰ ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੁਰਆਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਘ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ। ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਆਸਮਾਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ **وَآخِرِينَ مِنْهُمْ** ਮਿਸਦਾਕ ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਕਰਦ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਘ ਤੋਂ ਕੁਰਆਨ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ। ਨਸੀਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਖੁਦਾ ਤਾਂ ਸਬਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਗੁਮਾਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਸੀਲੇ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸਮਝ ਆਉਣ ਜਾਂ ਨਾ।

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕਰਕੇ ਨੂਰ ਉਤਾਰਿਆ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਆਖ਼ਰੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ “ਕਾਸਿਰਿ ਸਲੀਬ” ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਦ ਇਸਾਈ ਫ਼ਿਤਨਾ ਇਸ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਫ਼ਿਤਨੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ “ਕਾਸਿਰਿ ਸਲੀਬ” ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਅੱਜ ਇਹ ਇਸ ਜਮਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ

ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ, ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਫ਼ਿਤਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਕੁਚਲੇ। ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਲੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ “ਅਰਕਾਨਿ ਇਸਲਾਮ” ‘ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਖੁਦ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੰਮ ਵਰਗੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਗ਼ਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੁਦ ਵੀ ਅੱਜ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਸਹੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ ਫੈਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਦੁਨਿਆਦਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਦੀਨ ਨੂੰ ਬਿਦਅਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਸਮੇਤ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਰਹਿਮਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਰਆਨ ਅਤੇ ਆਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਆਨ ਪੜ੍ਹਨ, ਸਮਝਣ, ਇਸਲਾਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਅਹਿਮਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਦੁਆ ਦੀ ਦਰਖ਼ਾਸਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਹੀਲਾ ਬਰਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੌਮ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਦੁਆ ਕਰੋ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਕਲ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਿਹਤਰ ਕਰੇ, ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਫ਼ਰਮਾਏ। ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਿਹੜੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਨਵਾਂ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਰੱਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਫ਼ਰਮਾਏ।

أَحْمَدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٌ وَأَنْتَ عَالِمٌ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَوْمِنَا
 اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾ عِبَادَ اللَّهِ
 رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 أَذْكُرُ وَاللَّهُ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿٣﴾